

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΤΕΤΑΡΤΗ 6 Φεβρουαρίου 1918

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ες τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτά 50
Ες τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος..... » 25

ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16—ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201.

ΑΘΗΝΑΙ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

ΕΤΟΣ ΙΑ'. ΑΡΙΘ. (110) — 2,785

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ			ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνας.....	Δρ.	9		
Ἰξάμηνος.....	»	16	Χρυσᾷ φράγκα.....	20
Ἑτησία.....	»	30	Χρυσᾷ φάργα.....	40

Μετὰ μηνιαίαν παραστήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

Ἄργυροῦν μετάλλιον εἰς τὸν κ. Γ. Λαμπάκην

Ὁ πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἐλληνικῶν σπουδῶν Σύλλογος ἐν Παρισίοις ἀπένειμε ἐφέτος τὸ θραβεῖον τοῦ ἀργυροῦ μεταλλίου εἰς τὸν ἡμέτερον κ. Γεώργ. Λαμπάκην, διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐρευνῶν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐλληνικῇ χριστιανικῇ Ἀρχαιολογίᾳ, ἐρευνῶν, αἵτινες δημοσιεύονται ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας, ἣν αὐτὸς ἱδρυσεν. Ἐν τῇ ἐκθέσει ἦν ἐν τῇ τελευταίᾳ τοῦ παρελθόντος ἔτους συνεδριάσει ὑπέβαλεν ὁ γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου κ. M. Puech, εἶπε τὰ ἑξῆς.

—Ἐλάβον ἀφορμὴν εἰς μίαν τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων νὰ σημειώσω τὸν ζῆλον, μεθ' οὗ ὁ κ. Λαμπάκης ἀφιερώθη εἰς τὴν μελέτην τῶν χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ὅστις εἶνε ἡ ψυχὴ τῆς χριστ. ἀρχαιολ. ἐταιρίας ἱδρυθείσης τῷ 1885 ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ περισώσῃ τὰ λείψανα, ὑπὲρ ὧν ὁ λαὸς ἐδείκνυεν ὀλιγώτερον ζῆλον, παρὰ ὑπὲρ τῶν ἐνδόξων κλασσικῶν ἀναμνήσεων.

Ἡ πρώτη πρᾶξις τῆς ἐταιρίας ταύτης ὑπῆρξεν ἐπιτυχία ἐκ τῶν εὐτυχαστερων· ὑπῆρξεν ὅχι ὀλιγώτερον εἰμὴ ἡ σωτηρία τοῦ Δαφνίου. Τῇ συνδρομῇ ἐξηρμένου πνεύματος, τοῦ Γ. Κοζάκη Τυπάλδου, ὁ κ. Λαμπάκης ἔγνω νὰ ὁδηγήσῃ τὴν δημοσίαν γνώμην εἰς τὸ καθῆκον, τὸ ὁποῖον εἶχε. Μὴ διαθέτους ἄλλως γενναῖα χρηματικὰ μέσα πρὸς πλήρη τῶν μνημείων ἀναστήλωσιν, καὶ διὰ τοῦτο ἀφίνουσα τὴν φροντίδα αὐτῶν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐταιρίαν, ἀνέλαθεν ἡ χριστιανικὴ Ἑταιρία τὴν ἐργασίαν τῶν ὀλιγοδαπανωτέρων, ἀλλὰ ἐξόχως ὠφέλιμον, νὰ ἱδρύσῃ δῆλον ὅτι ἐν εἰδικὸν Μουσεῖον, νὰ ἀποκαταστήσῃ καὶ φωτογραφήσῃ τὰς ἐκκλησίας.

Ὁ κ. Λαμπάκης ἐπεσκέφθη τὴν Πελοπόν-

νησον, τὰς νήσους, τὴν Θεσσαλίαν, μέρος τῆς Μακεδονίας, τὴν Θράκην καὶ τὴν Ἀσίαν.

Ἐὰν τὰ ἄρθρα τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῷ Δελτίῳ, ἐν ᾧ ἐκτίθενται αἱ μελέται αἱ γενόμεναι εἰς τὰς περιηγήσεις αὐτάς, δὲν ἀρχοῦσι νὰ μᾶς δώσωσι μεθοδικὴν ἱστορίαν πλήρη τῆς χριστιανικῆς τέχνης ἐν Ἑλλάδι, συνεισφέρουσιν ὅμως εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ γραφῇ τοιαύτην ἱστορίαν ὕλικόν ὃχι εὐκαταφρόνητον.

Πλῆθος φωτογραφιῶν ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ Δελτίῳ καὶ ἐν τῷ ὑπομνήματι τοῦ κ. Λαμπάκη, γαλλιστὶ γραφέντι, περὶ τῶν χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων ἐν Ἑλλάδι. Πλῆθος αὐτῶν καὶ μεταξὺ αὐτῶν σπουδαιόταται μένουσιν ἀδημοσίευτοι· ἀλλὰ ἐν μέρος νεωστὶ ἀπέκτησεν ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Καλλιτεχνίας καὶ ἀρχαιολογίας καὶ ἡ Σχολὴ τῶν ἀνωτέρων σπουδῶν, τοῦθ' ὅπερ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν μεγάλην ἀξίαν τῶν φωτογραφιῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τοῦτο εὖρε δίκαιον νὰ ἀνταμείψῃ δι' ἀργυροῦ μεταλλίου τὸ ἔργον τοῦ κ. Λαμπάκη, τὴν ἐπὶ τόσα μακρὰ ἔτη καὶ τόσον γενναίαν ἐργασίαν αὐτοῦ».